гл.ас. д-р. Нора Ангелова

Ако в дефиницията на някаква функция се използва самата функция, дефиницията на функцията се нарича **рекурсивна**.

$$n! = n * (n - 1) * (n - 2) * \dots * 1$$

$$n! = \begin{cases} 1, & n = 0 \\ n * (n - 1)!, & n > 0 \end{cases}$$

Условието при n=0 не съдържа обръщение към функцията факториел и се нарича **гранично**.

Пример:

$$x^{n} = \begin{cases} 1, & n = 0 \\ x * x^{n-1}, & n > 0 \\ \frac{1}{x^{-n}}, & n < 0 \end{cases}$$

Гранично условието при n=0.

Пример:

$$fib(n) = \begin{cases} 1, & n = 1\\ 1, & n = 2\\ fib(n-1) + fib(n-2), & n > 1 \end{cases}$$

Гранично условието при $n=1, \ n=2.$

Рекурсия в С++

Механизъм на рекурсия в C++ - разрешено е функция да вика в тялото си сама себе си.

- Функция, която се обръща пряко или косвено към себе си, се нарича рекурсивна.
- Пряко рекурсивна функция в тялото на функция се извършва извикване на същата функция.
- Непряко (косвено) рекурсивна функция А вика функция В, В вика С, а С отново вика А.

Дъно на рекурсията (гранично условие) -

Един или повече случаи, които не изискват рекурсивно извикване за намиране на решение.

Пример:

В редицата на Фибоначи – n = 1 & n = 2;

* Възможно е броенето да започва от n = o.

```
void func () {
  cout << "1" << endl;
}

int main() {
  cout << "0" << endl;
  func();
  cout << "2" << endl;

return 0;
}</pre>
```

```
void func () {
  cout << "1" << endl;</pre>
  func(); // зацикляне
int main() {
  cout << "0" << endl;</pre>
  func();
  cout << "2" << endl;</pre>
  system("pause");
  return 0;
```

```
void func (int n) {
  if (n>10) {
    cout << "11!!!" << endl;</pre>
    return;
  cout << n << endl;</pre>
  func(++n);
int main() {
  cout << "0" << endl;</pre>
                                                                     10
  func(1);
  cout << "2" << endl;</pre>
                                                                     2
  return 0;
```

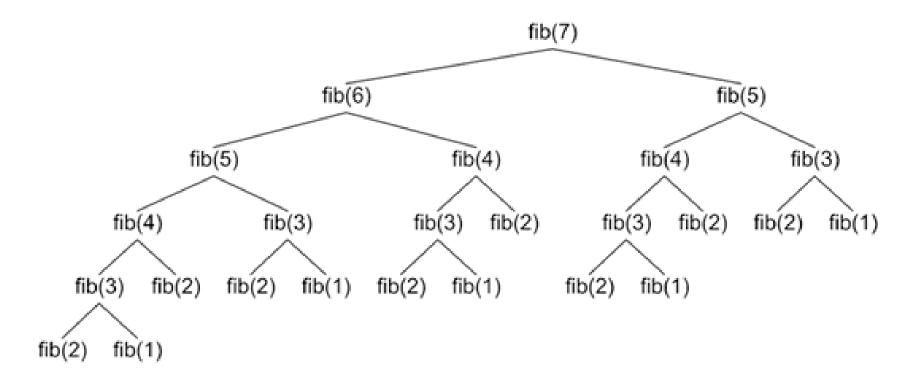
Да се напише рекурсивна функция, която пресмята n-ти член на редицата на Фибоначи.

```
int fib (int n) {
   if (n <= 2) {
      return 1;
   }
   return fib(n-1) + fib(n-2);
}

int main() {
   cout << fib(5);
   return 0;
}</pre>
```

Намиране на n-ти член на редицата на Фибоначи:

- Броят на стъпките за рекурсивно изчисление на fib(100) ~ 1.6 на степен 100.
- Броят на стъпките за линейно решение 100.

Намиране на n-ти член на редицата на Фибоначи:

Оптимизация – записват се пресметнатите числа в масив.
 Ако числото, което пресмятаме, не е било пресметнато до момента, се извършва рекурсивно извикване.

```
int fibNumbers[10] = {0};
int fib (int n) \{ // n >= 1 \}
  if (fibNumbers[n] == 0) {
    fibNumbers[n] = fib(n-1) + fib(n-2);
  return fibNumbers[n];
int main() {
  fibNumbers[1] = 1;
  fibNumbers[2] = 1;
  cout << fib(5);</pre>
  return 0;
```

Да се напише рекурсивна функция, която намира минималния елемент на редица от реални числа.

```
double min(double* arr, int n) {
  double subArrayMin;
  if (n == 1) {
    return arr[0];
  subArrayMin = min(arr, n-1);
  if (subArrayMin < arr[n-1]) {</pre>
    return subArrayMin;
  return arr[n-1];
```

Да се напише рекурсивна функция, която решава задачата за ханойските кули.

- Ако броят на дисковете е о не се прави нищо.
- Да се преместят n-1 диска от стълб A на стълб B (същата задача с размерност n-1).
 - Да се премести последният останал диск от стълб А на стълб С (нерекурсивна задача).
- Да се преместят поставените на стълб В n-1 диска на стълб С (същата задача с размерност n-1).

Да се напише рекурсивна функция, която решава задачата за ханойските кули. Програмата да се реализира с извеждане на преместванията.

```
void hanoi(int n, char X, char Y, char Z) {
  if (n <= 0) {
    return;
  hanoi(n-1, X, Z, Y);
  printf("move a disk from %c to %c\n",X,Z);
  hanoi(n-1, Y, X, Z);
int main() {
  int n=3;
  hanoi(n, 'A', 'B', 'C');
  printf("the %d disks are successfully moved\n", n);
  return 0;
```

Край